

ברכות יח. (שו בבינוניות) עד יט: (4ש)

ביאורי מושגים
 תנורו של עכנאי – לא כל חפץ מקבל טומאה. כדי לקבל טומאה צריך להיות 'כלי'. שברי כלים אינם טמאים ואינם מקבל טומאה.
 התנאים נחלקו מה דין תנורו של עכנאי – תנור העשוי רצועות רצועות. האם מתייחסים אליו כיחידה אחת (ואז הוא מקבל טומאה כיוון שאינו נחשב שבור) או שהוא מוגדר כאוסף של שבירים (ואז אינו מקבל טומאה כיוון שאינו כלי)
 ר' אליעזר חלק על חבריו וטען שהוא נחשב כשביר כלים ואינו מטמא.

אבוה דשמואל
 אבוה דשמואל היה נזהר ומגן על ממון היתומים
 הוא היה שם משני צידיו של ממון היתומים את מטבעותיו כדי שאם משהו יאבד או ינזק יהיה זה כספו ולא כסף היתומים!

הקשר של המתים לעולמנו
 1. האמרואים הסתפקו בשאלה האם המתים יודעים מה קורה בעולמנו,
 2. ר' יצחק: 'המספר אחרי המת כאילו מספר אחר האבן' – המתים או שאינם יודעים על מה שנאמר בעולמנו, או שידועים ולא אכפת להם.

אביי: לעולם אל יפתח אדם את פיו לשטן – לא ידבר על אסון שלא קרה

כל זה רק במילי דשמיא.
 בדברים שבין אדם לחברו עד שאינו מחזיר ממי שלקח אין משמעות לתשובה.

אם ראית בערב תלמיד חכם שחטא - אין ספק שעד הבוקר הוא כבר עשה תשובה

3 המקרים המפורשים
 1. עקביא בן מהללאל - טען ששמעיה ואבטליון השקו גירות כיוון שהם עצמם היו גרים,
 2. אלעזר בן חנוך - זלזל בנטילת ידיים,
 3. וחוני המעגל - עקרונית היה ראוי להתנדות כיוון שהגיס דעתו כלפי מעלה

ריב"ל: במשניות מופיעים 24 מקרים שבהם בי"ד מנדים על כבוד הרב,
ר' אלעזר: אני מצאתי רק 3!
ריב"ל: אכן מפורש רק 3 מקרים אבל ישנם מקרים נוספים שניתן להבין בהיסק שגם עליהם מנדים.

בבריתות מפורשים שני מקרים נוספים:
 1. ר' אליעזר - תנורו של עכנאי,
 2. תודוס איש רומי - האכיל את יהודי רומי גדי צלוי בערב פסח.

ואם הנפטר אדם חשוב, כר' יוסף, מוציאים גם בשעת ק"ש.

קריאת שמע ולווית המת
 1. אין מתחילים הלוויה סמוך לזמן קריאת שמע, ואם התחילו אין מפסיקים לקריאת שמע,
 2. אם המלווים יכולים להספיק לקרוא אפילו פסוק אחד עד שהם מגיעים לשורת המנחמים – שיקראו,
 3. בזמן ההספד – אם המת נמצא – נשמטים אחד אחד וקוראים, אם הוא לא נמצא כולם (חוץ מהאבל) קוראים את שמע,
 4. השורה הרואה את המת פטורה מק"ש, ושאינה רואה – חייבת.
ר' יהודה: מי שבא לראות את ההלוויה מתוך סקרנות – חייב בקריאת שמע.

